

1838 * 21' September * 1918.

Mel.: Jeg elsker de grønne Lunde.

Lad Sangen nu festligt klinge,
Syng med i vort Søskendekor;
Vi Tak og Hyldest vil bringe
Vor gamle, vor kære Mor.

Flyv med os paa Mindets Vinger
Til Thorslunde Skole en Tur;
Hør Klokken saa hjemligt klinger
Fra Taarnet nær Skolens Mur.

Den melder om svundne Dage
Med Barndom og Ungdom i Gem;
Den kalder os helt tilbage
Til Barndommens *lyse Hjem*.

Der vokste en Børneskare
Saa talrig om Far og Mor,
Det var vel ej *fineste Vare*;
Men Flokken blev meget stor.

Og Aarene svandt saa fage
Og Hjemmet bestaar ej mer!
Dog Minder vi har tilbage
Og Mor, som er hos os her.

Ja, Mor! se Dig om i Flokken;
Den blev gnavet af Tidens Tand;
Se, Nakken er bøjet, og Lokken
Er graanet, jeg siger for Sand.

Thi otteti Aar det er mange,
For mange vel mer end nok;
For Dig var de ikke lange,
Mens tappert Du stred for Din Flok.

Saa takker vi Dig for Striden,
Og Tak for hvert kærligt Ord,
Du gav os igennem Tiden,
For *alt* vil vi takke Dig, Mor!

Løft Hovedet Søster og Broder,
Tag frejdigt i Livet Jer »Tørn«.
I Aften, naar vi er hos Moder,
Saa er vi ej andet end Børn.

Ja, vel er vi Børn i Aften,
Vi løfter vort Glas fra Bord
Og smager saa lidt paa Saften
Og klinker en Gang med Mor.

Til Lykke da, Moder kære,
Dig ønsker det hele Kor.
Gid længe Du blandt os være!
Vor gamle, vor kære Mor!

